

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 44/02-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. apríla 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. B., bytom K., ktorým namieta porušenie čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky konaním Stavebného bytového družstva II v Košiciach, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. B. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol doručený návrh Ing. M. B., bytom Košice, (ďalej len „navrhovateľ“). Z obsahu návrhu vyplýva, že navrhovateľ namieta porušenie princípu rovnosti v právach podľa čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) konaním Stavebného bytového družstva II v Košiciach, ktoré požiadal o vydanie kópií zápisníc zo zhromaždení delegátov z 19. apríla 2000, 28. apríla 2000 a 8. júna 2000. Navrhovateľ prejavil záujem o kópie zápisníc v súvislosti so súdnym konaním, ktorého predmetom bolo aj posúdenie niektorých údajov obsiahnutých v uvedených zápisniciach. Nerešpektovanie rovnosti v právach vidí v tom, že Stavebné bytové družstvo II v Košiciach predtým poskytlo zápisnicu zo

zhromaždenia delegátov z 19. apríla 2000 Ing. V. M., bytom K., ktorý ju použil ako dôkazný prostriedok v právnej veci o ochrane osobnosti a prísl.

Ústavný súd na základe obsahu vyhodnotil návrh ako sťažnosť, ktorá nespĺňa zákonom predpísané náležitosti.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Navrhovateľ namietá nezákonnosť konania Stavebného bytového družstva II v Košiciach tým, že mu odmietlo vydať kópie zápisníc, ktoré chcel využiť ako dôkazný prostriedok v súdnom konaní. Na základe § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) účastníci konania majú procesnú povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Ak v danom prípade navrhovateľ nemohol predložiť súdu uvedený dôkaz a súd by mal vedomosť o existencii dôkazov, ktoré by mohli prispieť k spoľahlivému zisteniu skutkového stavu, musí také dôkazy vykonať. Ustanovenie § 120 ods. 1 OSP je potrebné interpretovať v nadväznosti na § 6 OSP, ktoré ukladá súdu povinnosť spoľahlivého zistenia skutočností, ktoré sú medzi účastníkmi sporné. Preto ak nastali problémy so zabezpečením dôkazných prostriedkov na strane navrhovateľa, mal ich riešiť prostredníctvom všeobecného súdu. Podľa štandardnej judikatúry ústavný súd nie je oprávnený konať a rozhodovať o veciach, ktoré sú zverené do právomoci všeobecných súdov podľa čl. 142 ods. 1 ústavy (I. ÚS 52/98).

Nedostatok právomoci ústavného súdu nie je možné za súčasného právneho stavu odstrániť, a preto ústavný súd neskúmal splnenie ostatných procesných podmienok a ani nevyzýval navrhovateľa na ustanovenie právneho zástupcu.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. apríla 2002